

1895-09-08

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sverige, Østrøø

Omtalte personer:
Niels Larsen Stevns
Elof Laurell
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 52 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard er hos Elof Laurell i Sverige.

TRANSSKRIFTION

Mappe 52 nr. 14

Østrøø 8. Sept. 1895

Fru Agnete Skovgaard

Rosenvængets Hovedvej 27, København Ø

Kjære Hustru! Nu skal Du nok snart over til Øen at spise, og klinke med faster, når Holten har sagt nogle pæne ord. Jeg tænker i får det hyggeligt. Jeg sidder også her og venter på maden, Laurells er endnu ikke kommet fra kirke. I morges regnede det, da vi havde spist, var det dog tørvejr, så jeg foreslog Larsen en tur, Vi drev så af, jeg havde nærmest tænkt at vise ham skjærbæk og Døvens klipper, men da vejret lysnede lidt mere, syntes jeg vi kunde ligesågodt gå til Hvalasjøklippen, og det gjorde vi. Vi havde resten af min rejsemad med, den nød vi der, nu er blot vinen tilbage. Vejret er nu bleven solskin og blæst og jeg

[Skal hilse fra Larsen, han vil gerne stå fadder.]

-2-

Begynder at længes efter arbejdet.. Det store billede fra Kirken kan jeg vist umuligt få færdigt, men her er to billeder fra åen ved kværnen, og et som jeg havde med samme Steds fra. Det ene af de her oppe er for resten ikke fra selve åen, det er det gamle engelske glansbillede, ved Du. A, propos! Det ser stærkt ud til at Laurells lille datter "Lilla" snart skal have en søskend.

Tonen er ganske rar, ikke videre udpræget. – Nu har vi spist, rar kold hare og så rødgrød og siden har vi været nede på Dagsåsklippen, det begynder at rende rundt for Larsen, han ved ikke hvad han skal vælge at male. Han blev for resten meget indtaget i Kirken, set fra klippen, det er det eneste motiv jeg har hørt aflokke

-3-

ham et udbrud, sådan et ordentlig et.

Det [??] er her endnu, ellers er her småforandret en del, flere [??træer] fællede, de nyere blevet større med bare stammer, ikke længere som buske. Især ser forandringer nedenfor haven, hvor søen var næsten ganske skjult, der er hugget meget ud så søen ses, kun dækker toppene baggrundsbakkerne.

Er børnene gode? Hvordan går det med pigerne. Kjære A! nu har jeg fået

Dit bedrøvelige brev, og siden været ude at male, for at komme mig på det. Jeg fristes naturligvis til med Laurell at sige "Fruentimmere æ rajnt umøelige" for nu har de knaldet mig to klapper, når jeg har været væk, jeg må se til at herefter få mine ting, navnlig klapper forsikrede mod Fruentimmere, om der findes assuranceselskaber mod [?Lyst]. Imidlertid beder jeg Dig trøste stakkels Johanne og

-4-

for resten lade klappen være til jeg kommer hjem. Men slip ingen fremmede ind i malerstuen for nu ligger vore skatte (de arvede og forskelligt andet) for slet gemt.

Jeg er imidlertid kommet i arbejde, så jeg ikke har tid at gå hjem til kaffe, jeg bliver desårsag alt for sulten, jeg må se at få mig en bid brød med en anden dag. Imidlertid tænker jeg mig at komme hjem den 20de om aftenen, og så beder jeg Larsen til fadder. Men kniber det, så bliver jeg til den 25de, det bliver altså således at jeg komme hjem onsdag aften, efter den 22de. Har Du bedt Fru Maribo? Har Du hittet på bedre navn? Beder Du Fru M, må det være med de bedste hilsener fra mig med. Snak bare ikke med Langsted. Du skal have et Kys fordi Du fornuftigvis ikke er så hemmelighedsfuld som Ingeborg. Sig mig blot om brevet fra Mandø på nogen måde kan udlægges således at jeg selv

|skal kopiere billedet. Gem det ellers godt og vis det til Rohde, hvis jeg sender Dig ham på halsen. Den rare Fru Lemann, hvis det er et af vore billeder hun har solgt. Og hav det så godt og tag det med ro og hils børnene, Caro og Pigerne. Sig til B at jeg er glad når de er søde.]

Ostrød 8 Sept 1895

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 52 Nr. 14

Sten biter sig løs, han vil gerne stå færdig.

Kjære Hustru! Nu skal du nok
 snart over til Den at spise, og klinte
 med faster, når Holten har sagt
 nogle pene ord. Jeg tænker I får
 det hyggeligt. Jeg venter også her
 og venter på maden, Laurels er
 endnu ikke kommet fra Kirke.
 I morges regnede det, da vi havde
 spist, var det dog tårevej, så jeg
 forlod Larsen en tur. Vi drev
 os af, jeg havde nærmest tænkt at
 vist han Skjærbelt og Jørens
 klipper, men da vejret lysede lidt
 mere, syntes jeg vi kunde lige så godt
 gå til Hvalsfjoklippen, og det
 gjorde vi. Vi havde resten af min
 rejse med, den nød vi der, nu
 er blot vinen tilbage. Vejret er
 nu blevet solskin og blæst, og jeg

begynde at længe efter arbejdet.
Det store billede på kirken, kan
jeg vist umuligt få færdigt, men
her er to billeder på den ved kirkens
og et som jeg havde med samme
studs på, de skal jeg gerne have
færdige. Det ene af de her oppe er
for resten ikke på selve den, det
er det gamle engeltte glansbillede
ved St. A. propes. Det der størst
ud til at Laurells lille datter, billedet
ment skal have en storkend.
Den er ganske rar, ikke mindre id-
proget. Nu har vi spist, var kold
have og var rodegrodt og siden kan
vi ventude på dagens klipper, det
begynde at rende rundt forderoen
kan vi ikke hvad kan skal følge
at male. Man blev for resten meget
indtaget i kirken set fra klipper, det
er det eneste motiv jeg har hørt afkomme
ham et adbrud, sådan et ordbrudt et.
Det klumpvundne kat er her endnu, den
er her småprædikt om al, flere mønstre
færdige, de unge blevet store med bare
slammer, ikke længere den bedste. Her
det fransinger nedfor heren, hvor
den var næsten ganske aflyst, der
er ligget meget ud, så den ser kun
deltet toppen byggeskabskierne.
Er bønnene gode? hvordan går det med
Nigorne. Hvilke P. nu har jeg fået det
bedrøvelige brev, og siden ventude at melde
for at komme mig på det. Jeg fristes na-
turligvis til med Laurell at drøje, men
timera er rigtig umøjlig for nu har de
kaldet mig to klipper, når jeg har vent
vokt, jeg må se til et herefter på mine
tong, nærliggende klipper fortrude med
framtimera, om de findt allura vel-
skaber med det. Medlethed beder jeg
Ij troste Takkel Johannes

forresten lade klapper være til jf kom=
mer hjem. Men slip ingen fremmede
ind i malerstuen for nu ligger vore skatte
(de arvide og forstuljet andet) for slet zent.
Jeg er imidlertid kommet i arbejdet
så jeg ikke har tid at gå hjem til
kaffe, jeg bliver des årsag alt for
sulten, jeg må se at få mig en bid
med en anden dag. Indtil videre tænker
jeg mig at komme hjem den 20 de
om aftenen, og så beder jeg Larsen til
fadder. Men kniber det, så bliver jeg
til den 25 de, at bliver alltså sildes, og
jeg så komme hjem onsdag aften efter
den 22 de. Har du bedt Fru Mariboe?
Har du hithit på bedt næn? Bedt du
Fru M. må det være Med de bedste hilsener
fra mig med. Snart har ikke med lang=
tid. Du skal have et kys for du
formentligvis ikke er så kemmelighedsfra
Ann Ingeborg. Sig mig blot om brevet fra
Mandø på nogen måde kan udlægges som

kom, at jeg ikke skal begynde forlæst. Syn det allers godt. og vil det til